

Jeg synes, vi skal lade det stå for sig selv, for det er i hvert fald ikke det, der kommer til at ske på universiteterne.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal lige gøre fru Pernille Rosenkrantz-Theil opmærksom på, at vi ikke må bruge direkte tale. Der er en del, der gør det, men det er altså ikke i overensstemmelse med vores omgangsform herinde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er uhørt, at flere af ordførerne fra forligspartierne, det gælder både Socialdemokratiet, og det gælder fru Pia Christmas-Møller fra Det Konservative Folkeparti, siger, at de ikke vil have, vi diskuterer forskningsfrihed. Der har vi åbenlyst ramt et punkt, hvor forligspartierne er ømskindede.

Vi vil diskutere forskningsfrihed, for det allerførste offer for denne her lov er forskningsfriheden. Hvis man ikke kan bevise det, kan man i hvert fald rejse mistanke om, at forskningsfriheden er anfægtet, da der er et flertal af udefra kommende mennesker i de bestyrelser, der skal træffe, og nu citerer jeg fra fru Lene Jensens ordførertale, de strategiske beslutninger i et højt tempo, med stærk ledelse og mere beslutningskraft. Det var det, fru Lene Jensen sagde.

Det er dér, det hele ligger. For hvis man sidder med et livslangt projekt om kirkehistorie, som hr. Jesper Langballe sagde før, eller om hebraisk, bliver der truffet nogle strategiske beslutninger i et højt tempo, hvor der bliver udvist mere beslutningskraft, og så ryger hebraisk og kirkehistorie.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne lidt nervøst spørge fru Lene Jensen, om fru Lene Jensen følger sig beklippet, for det ville jeg da være forfærdelig ked af. Nu har jeg fået at vide af fru Pia Christmas-Møller, at jeg beklikkede andres motiver. Jeg ved ikke, hvad det er for noget tågesnak. Først må vi ikke tale om det, vi taler om, og bagefter må vi ikke tale om det, fordi det er en beklikkelse af andres motiver.

Vi diskuterer en lovtekst, må jeg sige til fru Pia Christmas-Møller, og der står ganske rigtigt i indledningen som en verbal fane, der er fuldkommen betydningsløs, at forskningsfriheden skal sikres. Jeg stiller spørgsmålet: Hvad i him-

lens navn hjælper dog det, hvis det er sådan, at loven i sine konsekvenser med den styrelsesudformning for universiteterne, den lægger op til, begrænser forskningsfriheden? Man kan da ikke blive ved med at komme med det der med, at der selv står, at forskningsfriheden skal sikres.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

To ting: Den ene om demokratiopfattelse og den anden om denne her forskningsfrihed.

Jeg medgiver fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at de steder, hvor man stikker hånden op og er med til at tage beslutninger, og hvor man gør det med flertal, bliver der færre af. Men jeg mener altså stadig væk, at det godt kan rummes i Socialdemokratiets demokratiopfattelse og sådan set i de allerflestes, at det at gøre sine argumenter gældende og have indflydelse den vej rundt ikke er uden værdi. Hvis det var det, kunne man jo med rette spørge, hvorfor vi andre render rundt og siger til folk, at vi synes, de skal blande sig i debatten, før beslutningerne træffes, også selv om de ikke nødvendigvis har stemmeret.

Må jeg så ikke godt sige til den diskussion om forskningsfriheden, at indtil nu har jeg sådan set syntes, at det var fint, at vi med ildhu kunne kaste os ud i det her – det mener jeg også det er – så længe vi holder os til substansen. Jeg skulle bare hilse og sige, at det her er en afgørende debat. Det er fuldstændig afgørende, at vi bliver enige om, hvordan den her forskningsfrihed er beskrevet, hvad det kan betyde, og hvordan den kommer til at fungere i praksis.

Jeg synes egentlig, at det ville klæde os alle sammen, hvis vi styrer vores tendens til at brillere med vores fantastiske ordlege, som handler om, hvornår man må diskutere, og hvornår man ikke må diskutere.

Jeg synes, vi skal diskutere, om det, der konkret står i lovforslaget, er en indskrænkning eller ej af forskningsfriheden, og så gemme alt det andet til et andet tidspunkt.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jesper Langballe som ordfører.

Jesper Langballe (DF):

»Wa nøjt æ et te?« Det var sådan, den sure nabo Per Smed spurgte i Anton Berntsens vise »Wa nøjt æ et te?«, og det kunne stå som overskrift for hele det her lovkompleks.